

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság
Bf.83/2011/7.szám

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2012. évi december hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. évi április hó 1. napján kihirdetett 6.B.4366/2010/16. számú **ítéletét megváltoztatja**, a börtönbüntetés tartamát 11 /tizenegy/ évre súlyosítja.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A I.rendű vádlott neve vádlott által 2010. április hó 7. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 6.000.- /Hatezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet I.rendű vádlott neve vádlott köteles felhívásra megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság / 2012. január 1. napjától hatályos elnevezése: Tatabányai Törvényszék / Tatabányán, 2011. február 23., április 1. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és az utóbbi napon kihirdetett 6.B.436/2010/16. számú ítéletével I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében / Btk. 166. § /1/ bekezdése / és testi sértés büntetékének kísérletében / Btk. 170. § /1/ és /2/ bekezdése / , ezért 9 év börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az előzetes fogvatartásban 2010. április 7. napjától az elsőfokú ítélethozatal napjáig eltelt időt beszámította. Rendelkezett a bűncselekmény eszközéül használt kést elkobozásáról és a további bűnjelek lefoglalását megszüntetve egy részük kiadásáról, illetve megsemmisítéséről. Kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből 681.770.-forint megfizetésére, a fennmaradó bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A vádlott az elsőfokú bíróságnak megküldött beadványában észrevételezte, hogy a tárgyaláson felindult lelki állapota miatt nem tudott vallomást tenni, őszintén mondta el egyébként ami történt, vitatta a sértett munkakezdésének idejét és a magával vitt késről állította, hogy ahhoz a sonkához akarta használni, ami kiesett a táskájából.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.217/2011/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta a börtönbüntetés tartamának felemelésével. Egyebekben a tényállás 1. pontját és a bűnösségi körülményeket érintő kisebb korrekciókat, valamint az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A tényállásban rögzített megállapításokkal, az első fokú bíróságnak a vádlott bűnösségére vont következtetésével, a bűncselekmény minősítésével és a rá vonatkozó jogi indokolással egyetértett. A tényállás kiegészítését a vádlott és a sértett vallomása alapján annyiban indítványozta, hogy I.rendű vádlott neve a sértett nyolc éves gyermekének szeme láttára bántalmazta **sértettet**.

A büntetékiszabásnál értékelt súlyosító körülmények köréből az élet elleni bűncselekmények elszaporodottsága helyett a családon belüli erőszak, ezen belül a párkapcsolati konfliktusok durva agresszióba torkollásának gyakoriságát indítványozta figyelembe venni, további nyomatékos súlyosító tényezőként a kisgyermek jelenlétében történt bántalmazását a sértettnek, akit egyedül nevelt, halála következtében a kisfia árván maradt.

A bűnhalmazatra, az emberölés különösen nagy tárgyi súlyára és a súlyosító körülményekre figyelemmel a vádhatóság álláspontja szerint a büntetési célok elérése érdekében a vádlottal szemben lényegesen súlyosabb, középértéket meghaladó tartamú büntetés kiszabása indokolt, ehhez képest a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta.

Az ítéletábrá nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglalt indítványokat tartalmával egyezően fenntartotta.

A vádlott védője perbeszédében fenntartotta a fellebbezést a büntetés enyhítésére, nem vitatta a tényállás megalapozottságát és a cselekmények minősítését. Az első fokon védence javára feltárt enyhítő körülmények nagyobb nyomatékú értékelését indítványozta.

A vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez és megbánásának adott hangot.

Az ítélőtábla a kétirányú perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348.§ /1/ bekezdésben írtaknak megfelelően, az elsőfokú bíróság ítéletét és a megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek eredményeként az ügyész fellebbezését és a fellebbviteli főügyészség indítványát tartotta alaposnak, a védelmi fellebbezés nem alapos.

Megállapította, hogy az első fokú bíróság a bizonyítás során eljárási hibát nem vétett, valamennyi, a megalapozott tényállás alapjául szolgáló bizonyítékot beszerezte és azokat körültekintően, perrendszerűen értékelte, indokolási kötelezettségét teljesítette.

A két tényállási pontban foglaltakat a vádlott beismerő vallomása, a tanúk vallomása, az 1. tényállás tekintetében a sértett okirati bizonyítékként értékelt vallomása, a helyszíni szemle, a lefoglalási jegyzőkönyv és a további okirati bizonyítékok adatai, az orvosszakértői vélemények alapján állapította meg.

A tényállást alapvetően a vádlottnak a nyomozás során első kihallgatásakor és a helyszíni kihallgatásakor tett vallomására alapította. Okszerűen nem fogadta el vallomásából az élet elleni cselekményre vonatkozó védekezése lényegét képező állítását - miszerint a sértettnek sonkát akart adni, aki elvette tőle a szatyrát és az abban lévő kést maga ellen fordította, emiatt dulakodtak - mert azt az egyéb bizonyítékok cáfolták és az életszerűségnek megfelelő logikus gondolkodásnak is ellentmondott.

A vádlott és sértett veszekedésekkel terhes kapcsolatát, az élet elleni bűncselekmény elkövetéséhez vezető körülményeket feltárta, a lényeges körülményeket a vádlott és a tanúk vallomása alapján a tényállásban rögzítette. A meghallgatott tanúk nyilatkoztak arról, hogy a vádlott több alkalommal erőszakos magatartást tanúsított, a sértett szakított vele, amibe a vádlott nem tudott beletörődni, zaklatta a sértettet. Az élet elleni bűncselekmény elkövetését megelőző, a tényállás 1. pontjában foglalt cselekmény is igazolja a vádlott erőszakos viselkedését, a sértettet azért bántalmazta, mert a lakásából elküldte.

E tényállási pontnál az elsőfokú bíróság a vádlott terhén jelentkező bizonyítékok között értékelte **szakértő** igazságügyi orvosszakértő véleményében foglaltakat és állapította meg a tényállásban a sértett bántalmazása folytán bekövetkezett sérüléseket, az orrcsonttörés és szemsérülés keletkezésének reális lehetőségét, a bizonyítékok értékelésénél az indokolásban pedig azt, hogy a vádlott tenyérrel ütötte meg az arcát. A szakértő véleménye / 2386/2009. számú nyomozati iratok 83-87. oldal /alapján az ítélet tábla a tényállást a Be. 352.§ /1/bekezdés a) pontjának felhívásával szükségesnek tartotta kiegészíteni az ítélet 3. oldal utolsó előtti bekezdésétől - miszerint a sértett bal szem körüli bevérzésekkel és duzzanattal, valamint a jobb szem alatti terület duzzanatával járó sérüléseket szenvedett - azzal, hogy „ezek közepes erejű erőbehatás, tenyérrel leadott ütés következtében jöttek létre.”

Az ítélet tábla helytállónak tartotta a fellebbviteli főügyészségnek az 1. tényállási ponttal kapcsolatos indítványát és az iratok tartalma alapján az ítélet 3. oldal utolsó bekezdését a következő mondattal kiegészítette: "I.rendű vádlott neve vádlott a sértett nyolc éves gyermeke szeme láttára verte meg **sértettet**."

A bizonyítékok egyenként és összességükben való értékelésével megállapított ítéleti tényállás mindkét pontja a fenti kiegészítésekkel megalapozott, a releváns tényeket hiánytalanul tartalmazza, ezért a Be. 352.§ /2/ bekezdésben írtak szerint az ítélet tábla felülbírálata során határozatát erre alapította.

A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, mindkét cselekmény jogi minősítése a rá vonatkozó indokolással együtt megfelel az anyagi jogi rendelkezéseknek.

Az alanyi és tárgyi tényezők együttes értékelése alapján helytálló az elsőfokú bíróságnak az a jogi következtetése, hogy a vádlott egyenes ölési szándékkal hajtotta végre tettét. A vádlott a magához vett 12 cm pengé hosszúságú késsel a sértett hasát, bal vállát és a bal térdét megszúrta, majd a védekező sértett nyakát erőteljesen addig szorította, amíg észlelte, hogy a sértett elhunyt. A vádlott beszámítási képessége a bűncselekmény elkövetésekor teljes volt, cselekménye következményeit felismerte és e felismerésnek megfelelően cselekedett. Aktuális tudata átfogta a nyak elszorításából adódó fulladáshoz vezető halál bekövetkezését, magatartásának ezt a végzetes eredményét kívánta. A nyakszorítás intenzitása is alátámasztja, hogy egyenes szándékkal cselekedett, a sértett fojtogatásakor eltörte annak nyelvcsontját és a porcpajzsának mindkét nagyszarva letörött, életét az azonnali és szakszerű orvosi beavatkozás sem menthette volna meg.

Az ítélet tábla a súlyos testi sértés büntetnének kísérletének értékelt cselekmény tekintetében is osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, mert a sértett bántalmazása - amely ténylegesen 8 napon belül gyógyuló sérülések okozásával járt -

a szemsérülés és orrcsonttörés bekövetkezésének reális lehetősége miatt, alkalmas volt súlyosabb eredmény, nyolc napon túl gyógyuló sérülések okozására, ennek elmaradása a véletlenül és nem a vádlott akaratán múlt.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabás körében a bűnösségi körülményeket feltárta, azonban a kiszabott börtönbüntetés mértéke nem igazodik megfelelően sem a vádlott tettének tárgyi súlyához, sem pedig az értékelt büntetés kiszabási tényezőkhöz.

Az élet elleni bűncselekmények országos elszaporodottságát a statisztikai adatok nem igazolják, ehelyett az ítéletábra az illetékességi területén, a családon belül elkövetett erőszakos cselekmények elszaporodottságát vette figyelembe súlyosító körülményként. A fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően további nagy nyomatókú súlyosító körülményként értékelte a vádlott terhére, hogy a sértettet kiskorú gyermeke jelenlétében bántalmazta, aki gyermekét egyedül nevelte, halála miatt a kisfia árván maradt.

Mindezek, és a sértett irányába megnyilvánuló agresszív viselkedése, a védekező sértett brutális, kitartó bántalmazása az élet elleni bűncselekmény elkövetése során, a próbára bocsátással zárult korábbi elítélés és a sértett megverése miatt indult büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés, a személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre utalnak.

A kevésszámú enyhítő körülményekkel szemben a vádlott terhére figyelembe vehető bűnösségi körülmények súlya jelentősebb, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság értékelte. A bűncselekmények halmazára tekintettel a kiszabható törvényes büntetési tételkeret alsó határán megállapított börtönbüntetés mértékét ezért az ítéletábra enyhének tartotta. Az ügyészi fellebbezésnek és a fellebbviteli főügyészség indítványának helyt adva, a rendelkező részben írtak szerint a börtönbüntetést súlyosította.

Következésképpen a védelem által hivatkozott enyhítő körülményekre figyelemmel, a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés nem vezethetett eredményre.

Az első fokú bíróság járulékos kérdésekben hozott döntései helytállóak.

Az ítéletábra az első fokú ítéletet a Be. 372. § /1/ bekezdése alapján a büntetés vonatkozásában a fentieknek megfelelően megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit - melyek törvényesek és megalapozottak - a Be. 371. § /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99. § /1/ bekezdése alapján az elsőfokú ítélet kihirdetésének napjától a másodfokú ítélethozatal napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt a szabadságvesztésbe továbbfolyóan beszámította.

A Be. 381. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjával kapcsolatosan felmerült bűnügyi költségről.

G y ő r , 2012. december 18. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr.Miklós Mária sk.	Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. április 1. napján kelt 6.B.436/2010/16. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2012.december 18. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó